

عنوان مقاله:

الگوی شهر هوشمند در کلانشهر ها مبتنی بر توسعه پایدار

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی فناوری های نوین در مهندسی معماری، عمران و شهرسازی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

رضا محمد تقی پور - دانشجوی ارشد مدیریت شهری موسسه حکیم جرجانی گرگان

احمد جعفری نسب - دانشجوی ارشد مدیریت شهری موسسه حکیم جرجانی گرگان

منوچهر بیانی - دانشجوی ارشد مدیریت شهری موسسه حکیم جرجانی گرگان

عباس مومنی - دانشجوی ارشد مدیریت شهری موسسه حکیم جرجانی گرگان

خلاصه مقاله:

شهر به عنوان خاستگاه تمدن بشری همواره مورد توجه نظریه پردازان علوم مختلف بوده است. فضای پیچیده شهر انسان های اندیشمند را برای رهایی از مشکلات و نارسایی ها در رسیدن به حد متعالی زندگی به فکر اصلاح و ایجاد ساختارهای جدید شهری وادار نموده است. در دهه اخیر شهر هوشمند به عنوان راهکار بی بدیل حل معضلات شهری مورد توجه شهرسازان و مدیران شهری واقع شده است. با ظهور رویکرد تلفیق کاربردهای فناوری اطلاعات با زندگی مردم در شهرها و جوامع، تاکنون اصطلاحات متعددی هم چون شهر های دیجیتالی، شهر اطلاعاتی شهر کابلی، شهر دانش محور، جامعه الکترونیکی، شهر هوشمند جامعه هوشمند... و در برخی موارد جایگزین یکدیگر به کار می روند که به منظور دسته بندی دقیق مفهومی این اصطلاحات می توان از دو پارادایم اصلی شهرهای سایبر در مقابل شهرهای هوشمند استفاده نمود. شهرهای سایبر تعاملات شهری را در حوزه زیرساختهای ارتباطی، شبکه های دیجیتال، سنسورها نهادهای هوشمند برنامه های کاربردی و نرم افزارهای آنلاین اتوماسیون و پردازش اطلاعات تعریف می کنند. شهر هوشمند (Smart city) را به صورت ترکیبی از مهارت های انسانی، موسسات و سازمانهای یادگیرنده و فناوریهای دیجیتال معرفی میکنند و تلفیق این سه جزء زمینه استفاده از هوش شهری را برای بسیاری از کارکردهای شهری مانند هوش استراتژیک اکتساب فناوری و نوآوری فراهم میکند. شهر هوشمند یعنی شهر زنده ای که قدرت درک معنا و رفتار و علائم انسانی را دارد، و به عنوان توانایی مشخص شهر و نه تمرکز بر جنبه های منفرد درک می شود.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، توسعه پایدار، کلانشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1661231>

